

МОДЕЛЮВАННЯ ОБСЯГІВ РЕЗЕРВНОГО КАПІТАЛУ БАНКУ ПРИ ФОРМУВАННІ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

СИНЯВСЬКА Ольга Олександрівна - студентка 5 курсу ДВНЗ «Української академії банківської справи НБУ»

В статті розглядаються теоретичні основи формування резервного капіталу банку та можливість його використання в інвестиційній діяльності для збільшення прибутку банку. Побудована ефективна методика оцінки обсягів резервного капіталу банку при формуванні інвестиційних проектів з метою максимізації прибутку.

Ключові слова: резервний капітал, інвестиційний проект, портфель акцій, метод сезонної декомпозиції, модель Квазі-Шарпа.

Вступна частина

Велика кількість комерційних банків на даний час мають чималий обсяг вільних коштів, які можна як інвестувати в різні види діяльності, так і направити на придбання цінних паперів. При цьому, для здійснення інвестиційної діяльності з коштів нерозподіленого прибутку банк має створити резервний капітал. У такому випадку постає питання, у який саме період даний капітал створювати. Так як банк ставить за мету отримання короткострокового прибутку (до 1 року) з коштів резервного капіталу, сформованого на основі нерозподіленого прибутку визначеного кварталу звітного року, найкращим варіантом є формування портфеля цінних паперів. В останні десятиліття використання портфельної теорії значно розширилося. Все більше число інвестиційних менеджерів, інвестиційних фондів, що управляють, застосовують її методи на практиці, і хоча у неї є немало супротивників, її вплив постійно росте не тільки в академіч-

них кругах, але і на практиці, включаючи українську. Для розв'язку задачі формування портфелю найкращим підходом є моделювання. Це дозволить виділити основні фактори та зв'язки між досліджуваними факторами, абстрагуватися від зайвих чинників, сформувати обмеження та інше. Тому, у даному дослідженні буде показано можливий ефект від здійснення інвестиційної діяльності з коштів резервного капіталу банку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Теоретичні аспекти формування та використання резервного капіталу в банку розглядалися в роботах таких науковців, як С. М. Юрій, Н. М. Воськало, В. І. Воськало, Л. І. Тимчина, Р. О. Грачова. При цьому, питання моделювання резервного капіталу банку при формуванні інвестиційних проектів досі не досліджувалось. Зважаючи на це, сама така предметна область дослідження і була обрана.

Мета

Метою даного дослідження є формування ефективної методики оцінки обсягів резервного капіталу банку при формуванні інвестиційних проектів з метою максимізації прибутку.

Виклад основного матеріалу

Одним із найважливіших показників роботи банку є прибуток. Наявність високих

прибутків свідчить про правильно обрану стратегію роботи банку, позитивно впливає на підвищення його платоспроможності, наголошує на фінансову стійкість банку. На жаль, сучасний кризовий стан України, зменшення розмірів вкладень фізичних та юридичних осіб, збільшення кількості проблемних кредитів призводить до загальної тенденції зменшення прибутку у банківській сфері. Тому, на сьогоднішній день, питання максимізації прибутку дуже гостро стоїть перед кожним банком та є його стратегічною метою. Єдиним способом досягнення такої мети є раціональне використання банківських ресурсів.

Банківські ресурси – це сукупність грошових коштів, що перебувають у розпорядженні банку та використовуються ним для виконання своїх функцій та операцій; це фінансові ресурси банку, що складаються із власних, залучених і запозичених коштів. Власні кошти – це акціонерний і резервний капітал, а також нерозподілений прибуток. До залучених і запозичених коштів належать вклади (депозити), кошти від продажу облігацій та інших боргових цінних паперів, залишки на рахунках клієнтів, кошти, одержані від національного банку в порядку підтримання ліквідності, а також міжбанківські кредити. Банківські ресурси банки використовують для проведення кредитних та інших активних операцій [1].

Одним із методів максимізації прибутку банківської установи є проведення інвестиційної політики за рахунок власних ресурсів банку в рамках основної функції банків – кредитно-інвестиційної.

Інвестиції – це витрати на виробництво та нагромадження запасів виробництва, або ж сукупність витрат, які реалізуються у формі довгострокових вкладень капіталу в промисловість, сільське господарство, транспорт, будівництво та інші галузі народного господарства [2].

Отже, здійснення інвестиційної діяльності з метою збільшення доходу є оптимальним рішенням для банків у сучасних умовах. При цьому, постає питання, які саме кошти має виділити банк для здійснення інвестиційної діяльності. Кожного звітного року, за результатами квартальної

фінансової звітності, банк має деяку суму нерозподіленого прибутку, яку він, накопичуючи, вносить до звіту «Про прибутки та збитки» в якості фінансового результату року. Але якщо отримано деякий обсяг коштів у вигляді чистого прибутку після здійснення діяльності протягом кварталу, банк має можливість користуватись цими коштами. Даний обсяг нерозподіленого прибутку – це частина чистого прибутку, яка не розділяється, а утримується банком, як правило, з метою реінвестування в його діяльність. Зазначений прибуток є джерелом власного капіталу банку внутрішнього походження. Він створюється як залишок чистого прибутку після відрахувань у фонди, створені відповідно до рішень Загальних зборів (акціонерів, учасників) банку або згідно з чинним законодавством [3]. Таким чином, наявний нерозподілений прибуток за певний квартал може і стати джерелом коштів для формування інвестиційного проекту. Дане рішення приймається на основі рішення Загальних зборів акціонерів банку. З коштів нерозподіленого прибутку, які вирішено виділити для здійснення інвестиційної діяльності, формується резервний капітал банку. Якщо рішення про створення такого капіталу було здійснене, то нерозподілений прибуток за визначений період спрямовується у даний резервний капітал, який потім і виступає інвестиційними коштами [4].

Важливим є розмежування понять «резервний капітал» та «резервний фонд».

Резервний капітал банку – це тимчасово створений власний капітал, рішення про формування якого здійснюється Загальними зборами акціонерів банку. Резервний капітал може включати в себе усі власні кошти, які банк заробив у процесі здійснення своєї діяльності [5].

У свою чергу, резервний фонд банку – це такий фонд спеціального призначення, який є обов'язковим для формування в банку, він призначений для покриття непередбачуваних збитків за всіма статтями активів та позабалансових зобов'язань. Даний фонд формується у вигляді кореспондентського рахунку комерційного банку у територіальному управлінні Національного Банку України [6].

Таблиця 1 – Розрахунок потенційних обсягів резервного капіталу ПАТ «Укрсоцбанк»

Рік	Чистий прибуток, тис. грн	Відрахування у резервний фонд (5% від чистого прибутку), тис. грн	Нерозподілений прибуток, тис. грн
2009	110828	5541,40	105287
2010	19824	991,20	18833
2011	345165	17258,25	327907
2012	3027	151,35	2876

Розмір щорічних відрахувань до резервного фонду визначається законодавством України та має бути не менше 5 відсотків від чистого прибутку банку до досягнення ним 25 відсотків регулятивного капіталу (мінімальний розмір регулятивного капіталу, встановлений НБУ – 120 млн. грн.), але в розмірі не менше ніж 25 відсотків зареєстрованого статутного капіталу банку. Резервний фонд банку може бути використаний тільки на покриття збитків банку за результатами звітного року згідно з рішенням спостережної ради банку та рішенням НБУ [7].

Таким чином, резервний капітал банку може бути сформований з коштів, які залишились після відрахувань з чистого прибутку банку нормативних 5% до резервного фонду. Створюючи резервний капітал, банк мобілізує накопичення. Так як нас цікавить короткострокове інвестування (до 1 року), то найкращим варіантом є саме діяльність банку на ринку цінних паперів. Банк, на основі отриманих прибутків за певний квартал, формує резервний капітал і спрямовує його в інвестиційний проект для отримання прибутку

до кінця звітного року з метою максимізації прибутку саме у цьому році. Важливим питанням, при цьому, є визначення, нерозподілений прибуток якого саме кварталу найдоцільніше використати, вирішення якого буде запропоновано в ході подальших досліджень.

Проведемо аналіз розміру чистого прибутку банку та відрахувань

до резервного фонду на прикладі ПАТ «Укрсоцбанк»[8].

Таким чином, з табл. 1 можна побачити, що при мінімальних відрахуваннях у резервний фонд, які передбачені законодавством України, кожного року ПАТ «Укрсоцбанк» має у наявності нерозподілений прибуток, який, за результатами аналізу квартальних результатів діяльності банку, може стати джерелом формування резервного капіталу.

Таблиця 2 – Розрахунок квартального нерозподіленого прибутку ПАТ «Укрсоцбанк»

Дата	Чистий прибуток, тис. грн	Мінімальне відрахування до резерву (5%), тис. грн	Залишок чистого прибутку, тис. грн
01.04.2009	54156	2707,8	51448,2
01.07.2009	61657	3082,85	58574,15
01.10.2009	85197	4259,85	80937,15
01.01.2010	126761	6338,05	120422,95
01.04.2010	1538	76,9	1461,1
01.07.2010	17853	892,65	16960,35
01.10.2010	5161	258,05	4902,95
01.01.2011	28944	1447,2	27496,8
01.04.2011	1901	95,05	1805,95
01.07.2011	5161	258,05	4902,95
01.10.2011	6290	314,5	5975,5
01.01.2012	14853	742,65	14110,35
01.04.2012	2834	141,7	2692,3
01.07.2012	1638	81,9	1556,1
01.10.2012	1726	86,3	1639,7
01.01.2013	1873	93,65	1779,35

Даний резервний капітал може бути використаний для формування інвестиційного проекту з метою максимізації річного прибутку. Зважаючи на це, визначимо, який саме період для формування резервного капіталу в ПАТ «Укрсоцбанк» є найкращим. Дане дослідження проведемо за допомогою методу декомпозиції часового ряду. Для обчислень візьмемо дані квартальної звітності ПАТ «Укрсоцбанк» за 2009-2012 рік. Побудуємо початковий ряд даних, вирахувавши обов'язкові відрахування у резервний фонд (табл. 2) [8].

Даний ряд даних був перевірений на порівнянність, однорідність, сталість та достатність сукупності спостережень. Так як досліджуваний ряд відповідає даним характеристикам, перейдемо до методу декомпозиції часового ряду.

Отриманий часовий ряд залишків чистого прибутку згладжуємо методом ковзної середньої, де за довжину ковзання приймаємо значення кількості припущених сезонних коливань за досліджуваний період.

Розраховуємо відхилення, які характеризують сезонний чинник:

$$s_{ij} = RC_i / \overline{RC}_i \quad (1)$$

Розраховуємо оцінки сезонної компоненти \hat{s}_j . Для цього знаходимо її середні значення \bar{s}_j для кожного періоду j :

$$\bar{s}_j = \frac{\sum_{i=1}^k s_{ij}}{k}, \quad (2)$$

де $j = 1, 2, \dots, m$

Далі знаходимо суму цих значень:

$$\bar{s} = \sum_{j=1}^m \bar{s}_j \quad (3)$$

Якщо не виконується співвідношення $\sum_{j=1}^m \bar{s}_j = 4$, то середні оцінки сезонної ком-

поненти коригуємо наступним чином:

$$\hat{s}_j = \bar{s}_j / \alpha, \quad (4)$$

$$\alpha = \frac{m}{\bar{s}}$$

Таким чином, було знайдено сезонну компоненту для досліджуваного ряду. Побудуємо графік даної компоненти (рис. 1).

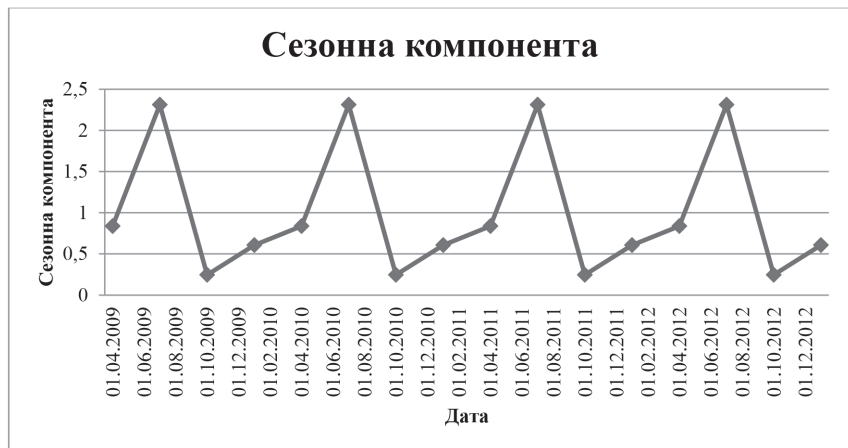

Рисунок 1 – Сезонність досліджуваного ряду

З рис. 1 можна побачити, що кожного 2-го кварталу звітного року ПАТ «Укрсоцбанк» спостерігається сезонність у розмірах нерозподіленого прибутку. Отже, найкращим джерелом для формування резервного капіталу банку є нерозподілений прибуток 2-го кварталу. Саме у цей період ПАТ «Укрсоцбанк» може формувати портфель цінних паперів.

На основі отриманих даних, проведемо формування портфеля цінних паперів ПАТ «Укрсоцбанк» на прикладі 2012 року.

Як було визначено, резервний капітал формується з коштів нерозподіленого прибутку 2-го кварталу. Отже, розмір інвестиційних коштів (резервного капіталу) для даного банку складає 1638 тис. грн.

На сьогоднішній день існує велика кількість моделей формування та управління інвестиційним портфелем комерційного бан-

ку. Їх порівняльна характеристика наведена у табл. 3.

по звітності на початку липня. Тому проведемо аналіз акцій за період з січня по червень 2012 року.

Назва моделі	Переваги	Недоліки
Модель Марковіца	Дозволяє визначити взаємозв'язок між дохідністю різних цінних паперів у межах одного портфеля	Необхідність у великій кількості вхідної інформації
Модель Шарпа	Виправляє недоліки моделі Марковіца (трудомісткість скорочується завдяки використанню індексної моделі)	Необхідність прогнозування дохідності фондового ринку та безризикової ставки дохідності не враховує ризик волатильності безризикової дохідності; за деяких умов модель дає значні похибки
Модель оцінки фінансових активів (САРМ)	Дає можливість визначити, що відбудеться з курсами цінних паперів, якщо всі інвестори поступатимуть однаково	При значній волатильності цін на цінні папери, оцінка співвідношення ризиковості та дохідності дає похибки
Теорія арбітражного ціноутворення	Визначає залежність дохідності цінних паперів від великої кількості чинників	Необхідність у великій кількості вхідної інформації, складність прогнозування
Модель Квазі-Шарпа	Створена спеціально для опису фондового ринку України	Розглядається окремий сегмент фондового ринку, без врахування глобальних тенденцій

Для дослідження оберемо ті акції, які мають найбільший індекс української фондової біржі ПФТС. Даний індекс розраховується щоденно за результатами торгів акціями на біржі ПФТС на основі середньозваженої ціни за угодами. Визначимо так званий «індексний кошик» на основі інформації за необхідний період. У даний «кошик» будуть входити найбільш ліквідні акції, тобто акції, за якими здійснювалась найбільша кількість угод, та ті, які показали найстрімкіше зростання по цінам.

Скориставшись даними фондової біржі ПФТС, отримаємо наступний «індексний кошик» (табл. 4) [9]:

Для реалізації моделі Квазі-Шарпа

У даному дослідженні для формування портфелю акцій пропонується використовувати модель Квазі-Шарпа, так як вона є найбільш придатною для українського фондового ринку.

Для того, щоб сформувати портфель акцій згідно з моделлю Квазі-Шарпа, необхідно мати данні щодо дохідності окремих акцій за минулі періоди. 2-й квартал звітного року закривається

необхідно порахувати дохідність акції за кожний місяць минулого періоду. Розраху-

Таблиця 4 – Склад «індексного кошику»

Назва підприємства	Номинал акції, грн	Ціна купівлі (січень), грн	Ціна продажу (червень), грн
Крюківський вагонобудівний завод	0,75	10,92	20,69
Маріупольський завод важкого машинобудування	0,25	0,05	0,14
Авдіївський коксохімічний завод	1,76	1,72	6,4
Донбасенерго	10	12,05	25,40
Райфайзен банк Аваль	0,1	0,07	0,12

нок дохідності здійснюється на основі аналізу курсових різниць за формулою:

$$R_i = \frac{P - P_0}{P_0} \cdot 100\% \quad (5)$$

де P_0 – ціна купівлі акції за минулий досліджуваний період

P – ціна продажу акції за минулий досліджуваний період

Розрахунок наведений у табл. 5. Наведені дані заздалегідь були перевірені на однорідність.

Таким чином, маючи дані про дохідність обраних акцій по місяцях, можна переходити безпосередньо до визначення дохідності усього портфеля за моделлю Квазі-Шарпа.

Для визначення оптимальної структури портфеля акцій за обраною у дослідженні

Таблиця 5 – Розрахунок дохідності акцій по місяцях

Підприємство	Місяць	Ціна купівлі, грн	Ціна продажу, грн	Дохідність, %
Крюківський вагонобудівний завод	січень	10,92	11,63	6,50
	лютий	16,78	19,22	14,54
	березень	19,02	21,83	14,77
	квітень	20,17	23,17	14,87
	травень	21,88	25,08	14,63
	червень	18,06	20,69	14,56
Маріупольський завод важкого машинобудування	січень	0,05	0,12	140,00
	лютий	0,08	0,14	75,00
	березень	0,11	0,16	45,45
	квітень	0,13	0,19	46,15
	травень	0,15	0,21	40,00
	червень	0,10	0,14	40,00
Авдіївський коксохімічний завод	січень	1,72	2,02	17,44
	лютий	3,34	3,84	14,97
	березень	4,42	5,06	14,48
	квітень	4,99	5,72	14,63
	травень	5,26	6,04	14,83
	червень	5,59	6,4	14,49
Донбасенерго	січень	12,05	14,18	17,68
	лютий	17,42	20	14,81
	березень	24,29	27,82	14,53
	квітень	25,07	30,24	20,62
	травень	27,90	31,74	13,76
	червень	22,21	25,4	14,36
Райфайзен банк Аваль	січень	0,07	0,08	14,29
	лютий	0,10	0,11	10,00
	березень	0,11	0,13	18,18
	квітень	0,11	0,13	18,18
	травень	0,12	0,14	16,67
	червень	0,10	0,12	20,00

моделлю, скористаємось наступним алгоритмом:

1) за доходність одиничного портфеля у період t береться середнє значення доходності цінних паперів, що його складають, за цей же період:

$$R_{sp}^t = \frac{\sum_{i=1}^N R_i^t}{N} \quad (6)$$

де R_{sp}^t – доходність одиничного портфеля в період t ;

R_i^t – доходність i -го цінного папера за період t .

2) середня доходність цінного папера за минулі періоди:

$$\bar{R}_i = \frac{\sum_{t=1}^T R_i^t}{T} \quad (7)$$

де R_i^t – доходність цінного папера за період t ;

T – кількість періодів часу, що розглядається.

3) середня доходність одиничного портфеля за минулі періоди:

$$\bar{R}_{sp} = \frac{\sum_{t=1}^T R_{sp}^t}{T} \quad (8)$$

4) коефіцієнт β_i цінного папера розраховується за формулою:

$$\beta_i = \frac{\sum_{t=1}^T [(R_i^t - \bar{R}_i) \cdot (R_{sp}^t - \bar{R}_{sp})]}{\sum_{t=1}^T (R_{sp}^t - \bar{R}_{sp})^2} \quad (9)$$

5) залишковий ризик цінного паперу:

$$\sigma_{\text{н}} = \frac{\sum_{t=1}^T (R_i^t - \bar{R}_i - \beta_i \cdot (R_{sp}^t - \bar{R}_{sp}))^2}{T} \quad (10)$$

6) ризикованість одиничного портфеля:

$$\sigma_{sp} = \sqrt{\frac{\sum_{t=1}^T (R_{sp}^t - \bar{R}_{sp})^2}{T}} \quad (11)$$

Для знаходження оптимальної структури портфеля акцій та його доходності, скористаємось зворотною задачею Квазі-Шарпа:

$$\beta_i = \frac{\sum_{t=1}^T [(R_i^t - \bar{R}_i) \cdot (R_{sp}^t - \bar{R}_{sp})]}{\sum_{t=1}^T (R_{sp}^t - \bar{R}_{sp})^2} \quad (12)$$

де R_{req} – мінімальний рівень прибутковості, визначений інвестором.

Реалізація даної моделі була здійснена у середовищі MathCAD. Даний програмний засіб була обраний з огляду на те, що він є фізико-математичним пакетом, який дозволяє виконувати математичні розрахунки не лише у числовій, а й у символній формі. Також, основною перевагою даного пакету є можливість програмування.

$T_{\text{м}} = 6$	T – кількість минулих спостережень доходності даних цінних паперів (кількість періодів).
$N = 5$	N – кількість цінних паперів, що розглядаються
$R_{req} = 5$	R_{req} – мінімальний рівень прибутковості, %
$R_s = 4$	R_s – очікувана доходність одиничного портфеля, %

Рисунок 2 – Введення основних параметрів моделі

Отже, для здійснення розрахунку користувачу необхідно ввести основні параметри, які дозволять провести моделювання (рис. 2).

Відповідно до наявних даних, ми маємо, кількість минулих спостережень 6 (6 місяців, які розглядались), кількість цінних паперів – 5 (кількість обраних інвестором підприємств, акції яких будуть куплятися), мінімальний рівень прибутковості – 5% (задається на вибір банку, внаслідок прийнятого аналітичним відділом, наприклад, рішення), очікувана доходність одиничного портфеля – 4%.

Далі користувачу необхідно ввести розраховані значення доходності цінних паперів за досліджуваний період (рис. 3). Дані задаються у вигляді матриці, де кількість строк відповідає кількості обраних цінних

паперів, кількість стовпців – кількості минулих спостережень T.

R - матриця вхідних даних про дохідність цінних паперів: по горизонталі періоди, по вертикалі акції (дохідність визначається на основі курсових різниць цінних паперів)

$$R := \begin{pmatrix} 6.50 & 14.54 & 14.77 & 14.87 & 14.63 & 14.56 \\ 140.00 & 75.00 & 45.45 & 46.15 & 40.00 & 40.00 \\ 17.44 & 14.97 & 14.48 & 14.63 & 14.83 & 14.49 \\ 17.68 & 14.81 & 14.53 & 20.62 & 13.76 & 14.36 \\ 14.29 & 10.00 & 18.18 & 18.18 & 16.67 & 20.00 \end{pmatrix}$$

Рисунок 3 – Введення значень дохідності

Далі записуються основні математичні співвідношення моделі Квазі-Шарпа. Наприкінці записується обчислювальний блок Given-Find, який містить у собі опис цільової функції та обмежень зворотної задачі моделі (рис. 4).

У результаті обчислень, користувач отримує наступний результат (рис. 5):

Таким чином, користувачу надається інформація про частку кожної акції у портфелі цінних паперів, дохідність сформованого портфеля та сукупний ризик за даним портфелем.

Вирішення задачі

Given

$$Rp(W) \geq Rreq$$

Прибутковість портфеля цінних паперів повинна бути більшою чи рівною мініальному рівню прибутковості

$$W \geq 0$$

частка кожної акції не може бути менше нуля

$$\sum_{i=1}^N W_i = 1$$

сума часток рівна одиниці

$$w := \text{Minimize}(\sigma_p, W)$$

Рівень ризику мінімальний

w - розподіл часток оптимального портфеля між цінними паперами

Рисунок 4 – Запис зворотної задачі моделі Квазі-Шарпа

Частка кожної акції у портфелі:

У відсотках:

$$w = \begin{pmatrix} 0.238 \\ 0 \\ 0.736 \\ 9.561 \times 10^{-3} \\ 0.016 \end{pmatrix}$$

$$w_ \% := w \cdot 100 = \begin{pmatrix} 23.805 \\ 0 \\ 73.627 \\ 0.956 \\ 1.612 \end{pmatrix}$$

Дохідність портфеля:

$$Rp(w) = 14.621$$

Ризик за портфелем:

$$\sigma_p(w) = 0.283$$

- 1) Крюківський вагонобудівний завод;
- 2) Маріупольський завод важкого машинобудування;
- 3) Авдіївський коксохімічний завод;
- 4) Донбасенерго;
- 5) Райфайзен банк Аваль.

На основі проведених розрахунків було визначено, що частка акцій Крюківського вагонобудів-

ного заводу в загальному портфелі цінних паперів має складати 28,80%, Маріупольського заводу важкого машинобудування – 0%, Авдіївського коксохімічного заводу – 73,63%, Донбасенерго – 0,96% та Райфайзен банку Аваль – 1,61%. Такий склад порт-

Висновки

Отже, у ході моделювання на прикладі ПАТ «Укрсоцбанк» було визначено, що кожного року у 2-му кварталі банк має достатню кількість коштів для формування резервного капіталу. Обсяг коштів, з яких

АНОТАЦІЯ

У статті розглядаються теоретичні основи формування резервного капіталу банку та можливість його використання в інвестиційній діяльності для збільшення прибутку банку. Побудовано ефективну методику оцінки обсягів резервного капіталу банку при формуванні інвестиційних проектів з метою максимізації прибутку.

SUMMARY

The article describes the theoretical basis for the formation of the reserve capital of the bank and the possibility of its use in investing activities to increase the bank's profits. An effective method of estimating the amount of the reserve capital of the bank in the formation of investment projects in order to maximize profits was formed.

феля цінних паперів дозволив би отримати додатковий прибуток у розмірі 14,62% при рівні ризику 28,3%.

Таким чином, якщо б у 2012 році на початку 3-го кварталу ПАТ «Укрсоцбанк» на Загальних зборах акціонерів ухвалив рішення про створення резервного капіталу у розмірі 1638 тис. грн. (за результатом розміру чистого прибутку 2-го кварталу), річний прибуток банку збільшився б з 3027 тис. грн. до - 3266,48 тис. грн., що є більшим на 239,48 тис. грн. Таке збільшення прибутку свідчить про ефективну діяльність банку на ринку цінних паперів в якості інвестора.

ПАТ «Укрсоцбанк» має можливість здійснювати створення резервного капіталу та формування портфелю цінних паперів й надалі, за рахунок виявлених тенденцій у роботі банку.

Проведене дослідження довело, що запропонована методика оцінки резервного капіталу банку при формуванні інвестиційних проектів є ефективною.

Література

1. Арбузов, С.Г. Банківська енциклопедія [Текст] / С. Г. Арбузов, Ю. В. Колобов, В. І. Міщенко, С. В. Науменкова. – К.: Центр наукових досліджень Національного банку України: Знання, 2011. – 504 с. – (Інституційні засади розвитку банківської системи України).

2. Савчук, В. П. Анализ и разработка инвестиционных проектов [Текст] / В. П. Савчук, С. И. Прилипко, Е. Г. Величко. – К.: Абсолют-В, 1999. – 304 с.

3. Герасимович, А. М. Аналіз банківської діяльності [Текст] / А. М. Герасимович, М. Д. Алексеєнко, І. М. Парасій-Вергуненко. – К.: КНЕУ, 2004. – 599 с.

4. Вовчак, О.Д. Кредит і банківська справа [Текст] / О. Д. Вовчак, Н. М. Руцишин, Т. Я. Андрейків. – К.: Знання, 2008. – 564 с.

5. Васюренко, О.В. Банківські операції [Текст] / О. В. Васюренко – К.: Знання, 2004. – 324 с.

6. Про банки і банківську діяльність [Текст]: закон України від 07.12.2000 № 2121- Ш // Урядовий кур'єр. – 2001. – № 8.

7. Про затвердження Положення про порядок формування та використання банками резервного фонду : затверджено постановою Правління НБУ від 08.08.2001 р. №334 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0749-01>.

8. Офіційний сайт ПАТ «Укрсоцбанк»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unicredit.com.ua/>.

9. Офіційний сайт ПАТ «ФОНДОВА БІРЖА ПФТС»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.pfts.com/>.

10. Лукасевич, И. Я. Анализ финансовых операций [Текст] / И. Я. Лукасевич. – М.: Финансы, ЮНИТИ, 1998. – 400 с.

11. Пересада, А. А. Инвестиционный процесс в Украине [Текст] / А. А. Пересада – М.: Финансы и статистика, 1998. – 456 с.

12. Мендрул, О. Г. Ринок цінних паперів [Текст] / О. Г. Мендрул, І. А. Шевчук – К.: КНЕУ, 1998 – 152 с.

13. Арженовский, С.В. Эконометрика [Текст] : навч. посібник / С. В. Арженовский, О. Н. Федосова – Ростов н/Д., 2002. – 102 с.